

Det i Rigsdagssamlingen 1925—26 forelagte Forslag blev vedtaget af Folketinget den 20. Marts 1926, men ingen af Forslagene blev iøvrigt færdigbehandlet i nogen af de nævnte Rigsdagssamlinger.

Samtidig med Forslagets Fremsættelse i Rigsdagssamlingerne 1924—25 og 1925—26 blev der fremsat Forslag til Lov om Hviledag i industrielle Virksomheder m. m., der for Danmarks Vedkommende gennemførte de Krav, som Konventionsudkastet stiller.

Efter at man imidlertid i Aaret 1926 havde forhandlet med det internationale Arbejdsbureau angaaende de mindre betydende Punkter, paa hvilke den nugældende Lovgivning afviger fra Konventionsudkastet, jfr. den som Bilag 2 trykte Skrivelse af 17. September 1926 fra Bureauet, er der i de senere Rigsdagssamlinger ikke samtidig med Ratifikationsforslagene fremsat noget Forslag om Ændringer i den danske Lovgivning, idet man maatte anse det for muligt at ratificere Konventionen, selv om der ikke straks — samtidig med Ratifikationen — gennemføres Ændringer i den bestaaende Lovgivning til fuldstændig Opfyldelse af Konventionens Krav.

Som Følge af, at der under Forhandlingerne i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1931—32 blev fremsat Betænkeligheder ved Danmarks Ratifikation af Konventionen under Hensyn til Arbejdsforholdene indenfor Mejeribrugene, idet der blev henvist til, at Opretholdelsen af Mejeriprodukternes gode Kvalitet nødvendiggør, at Mejerierne er i Drift hver Dag, indhentede Socialministeriet nærmere Oplysning om den gældende Arbejdstid i Mejerierne fra de paa-gældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, hvis Erklæringer findes aftrykt som Bilag 3 og 4. Ministeriet forelagde derefter paa Grundlag af disse Oplysninger for Arbejdsbureauet i Genève Spørgsmaalet om, hvorvidt man efter dettes Formening kan gøre Brug af den i Konventionens Art. 4 fastsatte Undtagelsesbeføjelse, forsaavidt angaar Mejeribrugene. Bureauets Svar er aftrykt i Oversættelse som Bilag 5.

Efter det saaledes foreliggende maatte

Ministeriet for sit Vedkommende formene, at Konventionen uden Betænkelighed vilde kunne ratificeres fra Danmarks Side, idet Mejeribrugene under tilbørlig Hensyntagen til humane og økonomiske Interesser vil kunne undtages fra Konventionens Bestemmelser.

Under Hensyn til, at der imidlertid under de fortsatte Forhandlinger i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1931—32 fremdeles blev udtalt Betænkelighed ved en Ratifikation af Konventionen, idet der bl. a. blev henvist til, at der ikke foreligger Tilslutning fra Mejeristernes Side, finder man Anledning til udtrykkelig at fremhæve, at ingen af de fornævnte Organisationer har udtalt sig mod en Ratifikation, forsaavidt en saadan ikke giver Anledning til, at der ad Lovgivningsvejen gribes ind i de bestaaende Arbejdsforhold indenfor Mejeribrugene. En saadan lovmæssig Indgriben er efter Ministeriets Formening ikke nødvendiggjort af Konventionens Art. 5, der kun — og endda kun saa vidt muligt — kræver Fastsættelse af en anden Hviletid som Erstatning for en i Henhold til Art. 4 sket Forkortelse af Arbejdstiden, *forsaavidt der ikke ved Overenskomst eller Skik og Brug allerede er fastsat en saadan Hviletid.*

Da Socialministeriet dernæst i Almindelighed anser det for ønskeligt, at Danmark ved Ratifikation af de af Arbejds-konferencerne vedtagne Konventioner i videst mulig Udstrækning deltager i det internationale Samarbejde paa Sociallovgivningens Omraade, — i hvilken Henseende Danmark staar meget langt nede i Rækken af Medlemsstater — maa Ministeriet formene, at den heromhandlede Konvention, der, som nævnt, ikke nødvendigvis medfører Lovændring, bør ratificeres.

Følgende Lande har pr. 15. August 1933 ratificeret Konventionen:

Belgien, Bulgarien, Chile, Columbia, Czekoslovakiet, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Indien, Irland, Italien, Jugoslavien, Letland, Lithauen, Luxembourg, Polen, Portugal, Rumænien, Spanien, Sverige, Uruguay, ialt 22.